

<http://ketezer.hu/2010/11/ov-alatt-leon-de-winter-az-okos-zsidok/>

## Leon de Winter – Az okos zsidók 2010 11

2005 tavaszán a Központi Német Bankban tartottam előadást, s utána bemutattak dr. Thilo Sarrazinnak, aki akkor a bank pénzügyi főfelügyelője volt. Rövid ideig beszélgettünk, hogy miről, már nem tudom pontosan. Csak arra emlékszem, hogy rokonszenves, noha kissé távolságtartó, merev ember benyomását keltette. Politikus létére bámulatosan olvasott volt, számomra ismeretlen könyvcímekkel és írónevekkel dobálózott. Nem hiszem, hogy hencegésből. Sarrazin olyan, amilyennek látszik – ahogy Amerikában mondják: what you see is what you get. Régi vágású német férfiember: nemes arcél, lenyűgöző tájékozottság és sajátos stílus. Udvarias, ám ha kell, szigorú, s kíméletlen is tud lenni.

Két héttel később újra találkoztam vele, véletlenül, a Berlinből Hamburgba tartó vonaton. A helyjegykiadó automata épp egymással szembe ültetett minket. Most már persze látjuk, hogy egy véletlennek milyen hosszas, makacs utóhatásai lehetnek.

Pár hónappal korábban Theo van Goghot Amszterdamban meggyilkolták. Több cikket írtam az ügyről német lapokba és írásaim nem kerültek el dr. Sarrazin figyelmét. Az észak-afrikai és török bevándorlókról kezdtünk beszélgetni, akiknek kultúrája **évszázadok óta nélkülözi a toleranciát és a felsőfokú oktatást**. Megemlítettem egy amerikai kutatást – amely néhány évvel később, 2009-ben könyv alakban is megjelent, és hatalmas vitákat váltott ki: a **The 10.000 Year Explosion szerzői Gregory Cochran és Henry Harpending**, mindketten antropológusok, az egyik fizikus, a másik pedig humángenetikus.

A fűlszövegből idézek: „Az emberi faj kialakulásának ebben a mellbevágóan eredeti leírásában a két sztártudós, Gregory Cochran és Henry Harpending elvet minden korábban elfogadott, hagyományos elméletet, és bebizonyítja, hogy az ember az eddig feltételezettnél lényegesen később esett át forradalmi genetikai változáson. Azt állítják, hogy az ember evolúcióját a civilizáció gyorsította fel, s hogy ez a máig tartó gyorsulás döntő szerepet játszott fajunk történetében. Az indoeurópaiak térnyerésére, Amerika európaiak általi meghódítására, valamint arra, hogy az európai zsidóságnak sikerült szellemi elitté válnia – nos, mindezt a biológia ad magyarázatot. Mindezen

jelenségek kulcsa egy 'új genetikai változás': például a felnőttek tejcukor-toleranciája, amely képessé tette az ősi indoeurópaiakat az új életformára, vagy az európai telepeselemeknek a betegségekkel szembeni nagyobb ellenálló képessége Amerikában csakúgy, mint az **idegi gének új mutációi az európai zsidóság körében.**"

A könyv 27. fejezete különösen lenyűgöző: „Az emberi faj evolúciója a középkorban: az askenázi zsidó intellektus kialakulása”. Ebben a fejezetben Cochran és Harpending azt taglalja, hogy az a társadalmi-kulturális tény, hogy a kora középkorban az európai zsidókat a legtöbb kézműves céhből kitiltották, arra ösztönözte őket, hogy az eszközre építsenek.

Mivel a zsidók nagyrészt saját közösségükön belül házasodtak, a természetes kiválasztódás a szellemi képességek növekedéséhez vezetett. Az intelligenciatesztek során az askenázi zsidók mintegy tíz ponttal múlták felül a 100 pontos átlagot. Az intelligencia- gének sajnos vannak árnyoldalai is: az askenázi zsidó közösségen belül olyan örökletes betegségek, mint a Tay-Sachs-szindróma, valamint a nőknél a mellrák bizonyos formái halmozottan fordulnak elő.

A vonatfülkében ilyesmikről beszélgettünk Sarrazinnal. Meg arról, hogy elképzelhető a középkori zsidók túlélési stratégiájával ellentétes folyamat is. Mert mi a helyzet azokkal a népekkel, amelyek nem részesültek intellektuális ösztönzésben, és amelyek évszázadok óta a meghunyászkodás, a férfiuralom, az erőszak, a pangó kultúra és oktatás jegyében élnek? Mi a helyzet az anatóliaiakkal, akik évezredek óta analfabéták?

Abban megegyeztünk, hogy az etnikai közösségek intelligenciájának vizsgálata manapság abszolút tabu, és nem is alaptalanul. **A zsidó intellektus kutatása védhető, mert az a célja, hogy feltárja egy pozitív tulajdonságnak, nevezetesen a magas intelligenciának az okait.** Egy olyan vizsgálat azonban, amely valamely etnikai közösség butaságát firtatja, teljesen elfogadhatatlan. Elutasítjuk a rasszok és etnikumok közötti esetleges különbségekre alapozó elméleteket – az általános felfogás szerint minden ember egyenlő és egyenértékű. És ez szerintem is jól van így, noha nyilvánvaló, hogy ha az Egyesült Államok egyetemének felvételi politikáját nem hatná át a sokszínűség, a másság tiszteletének és az esélyegyenlőségnek az eszméje, akkor a legkülönbözőbb tanszékeken csak úgy nyüzsögnének az ázsiaiak és a zsidók. Na de hagyjuk.

Dr. Sarrazin ekkor azt kérdezte tőlem, ismerék-e buta zsidókat. Hogyne, többet is a kelleténél, feleltem.

– Vagyis ez az amerikai kutatás figyelmen kívül hagyja a buta zsidókat? – kérdezte Sarrazin.

– Amennyi buta zsidót ismerek, kétlem, hogy ezeknek az amerikai tudósoknak igazuk lenne – feleltem.

– Márpedig a zsidók tényleg okosak – mondta erre Sarrazin. – Okosabbak, mint a nem zsidók. Vajon miért? A kis zsidó nép bezsebelte a Nobel-díjak majdnem a negyedét. Erre mi a magyarázat?

Kényelmetlenül érintettek ezek a kérdések, ugyanis tudtam a választ, amit azonban a zsidók szigorúan titokban tartanak a külvilág előtt. Sarrazin nem tágított, mélyen előrehajolt az első osztályú teremkocsi asztala fölött, szemében megszállott fény csillant.

Néhány másodperc hallgatás után föladtam, és óvatosan, habozva megszólaltam:

– Ki garantálja, hogy azt, amit most elárulok önnek, nem hozza azonnal nyilvánosságra? Ősrégi titokról van szó, Herr Sarrazin.

Sarrazin elővett egy üres papírlapot az aktatáskájából, és értékes Montblanc töltőtollával ráírta: „Alulírott Thilo Sarrazin kijelentem, hogy abból, amit Leon de Winter 2005. április 21-én közölt velem, semmit nem hozok nyilvánosságra. Minden esetben, amikor e kötelezettséget megszegem, egymillió eurót vagyok köteles fizetni.” Dátum, aláírás. Én is aláírtam. (A dokumentum jelenleg is a birtokomban van.)

– Rendben van – mondta Sarrazin –, most akkor mesélje el, maguk zsidók miért okosabbak, mint a magamfajta? Genetikai oka van? Vagy a kóser koszt? Miért nem hisz ezeknek az amerikai tudósoknak?

– Mert tudom, mi az igazság. De nem lehet ilyen egyszerűen elmondani. Először... először fel kell tennem egy kérdést.

– Nyugodtan tegye fel.

– Ha egy zsidóval találkozik, milyen szagot érez? – kérdeztem.

A kérdés láthatóan zavarba hozta. Néhány másodpercig habozott:

– Nem tudom, helyénvaló-e válaszolnom.

– Legyen őszinte. Elviselem az igazságot.

– Halszag – bökte ki Sarrazin. – Egész pontosan: heringszag. Egy zsidónak, ha egész közel áll hozzá az ember, heringszaga van.

– Pontosán – bólintottam. – Heringbűz. A zsidó intelligenciának annyi köze van a génekhez, mint a tyúkhúsleveshez.

Zakóm belső zsebből egy műanyag zacskót halásztam ki és Sarrazin orra elé tartottam.

– Halcsontváz – bámult rá Sarrazin.

– Heringcsontváz – pontosítottam. – Mi zsidók mindig magunknál hordunk egy heringcsontvázat. A heringnek az íze is jó, főleg nyers hagymával, hogy az erős halszagot elnyomja egy másik erős szag, de az agyi funkciók működését egyenesen megszázsorozza. Ezért hordjuk magunknál.

Évszázadok óta. Amióta Európában letelepedtünk.

Sarrazin mozdulatlan, kifejezéstelen arccal bámult rám.

– Nekem adná?

Fejet ráztam:

– Nem, az ellenkező az elveinkkel. Ajándékba adni nem szabad. Nincs zsidó, aki csak úgy elajándékozná a maga heringjét. Még egy másik zsidónak sem. Soha. Hacsak... – Eltűnődtem

– Hacsak...?

– Eladni talán szabad – suttogtam magam elé.

Sarrazin bólintott, újra kinyitotta az aktatáskáját, és egy csekkfüzetet vett elő. Újra lecsavarta a töltőtoll kupakját. A nyitott csekkfüzet lapja fölött tartva a hegyét, kérdően nézett rám.

– Mennyi?

– Maga milyen rámenős! Még soha nem próbáltam felbecsülni, mennyit ér egy személyi hering – hebegtem.

– Hajlandó vagyok túlfizetni. Egyébként az imént teljes titoktartásra köteleztem magam. Mit szólna tízezer euróhoz?

Éreztem, ahogy a torkomig ugrik a szívem, de uralkodtam magamon.

– Hm. Ha esetleg még egy nullát biggyesztene a végére...

Dr. Sarrazin kitöltötte a százezer eurós csekket, s átnyújtotta nekem. A heringcsontvázat tartalmazó kis zacskót elibe csúsztattam. Úgy vette a kezébe, mint valami drága ékszert.

– Szóval ez a zsidó intelligencia titka – suttogta, miközben szinte szerelmesen nézegette a heringcsontvázat. De a következő pillanatban már villámlott a tekintete. – Micsoda ökor vagyok – kiáltott föl. – Százezer euróért ötvenezer heringet is vehettem volna. Nem, százezret. Szálkástul, mindenestül.

Elmosolyodtam:

– Gyorsan kapcsol, doktor Sarrazin. Látja, máris hat a hering. Ilyen hirtelen még senkiből nem lett okos zsidó.

Mosoly suhant át az arcán:

– A fenébe is, igaza van.

Kezet nyújtott.

– Most olyan okos vagyok, mint egy zsidó – mondta büszkén, és a zacskót zakója belső zsebébe dugta, ahogy tőlem láttam. – Semmi gén – hering!

Bólintottam.

– Bizony. De kérem, többé erről egy szót se.

– Mint a sír, úgy fogok hallgatni.

– És ha szóba kerül a zsidó okosság kérdése, csak annyit mondjon: a zsidók rendelkeznek egy bizonyos intelligencia-génnel. Mi ugyanis nem szeretnénk, ha egy kis idő múlva boldog-boldogtalan heringet hordana magánál. Még csak az kéne! Hogy oda legyen a szellemi erőfőlényünk!

– A zsidó gén – mosolyodott el hamiskásan Sarrazin, s a szív tájékára bökött.

Nos, így történt. Nem tagadom, van mit a szememre hányni. De az is lehet, hogy lesznek, akik a Német Vasút helyjegykiadó automatáját teszik meg bűnbaknak, amiért most itt a nyakunkon ez a Sarrazin-féle botrány. Az igazsággal ugyebár nem rukkolhat elő, azt fogadalma tiltja. Ami alól ezennel feloldom: ország-világ színe elé tárhatja a tőlem kikunyerált heringcsontvázat.

Egy valamit azonban nem árultam el neki: a heringcsontvázakat különleges páclében

tartósítjuk, amelynek receptjét csak zsidók ismerik. Úgyhogy semmi értelme mindenféle heringszálkát műanyag zacskóba rakosgatni, és azt magunknál hordozni. Mivel a titokról ezennel föllebenttem a fátylat, hajlandó vagyok minden érdeklődőnek kóser heringcsontvázat eladni. Az akciós ár: ötvenezer euró. Aki tízet vásárol, az a tizenegyediket ingyen kapja.

S figyeljék meg, ha találkoznak Sarrazinnal, és egészen közel állnak hozzá, heringszagot fognak orrontani.

FORDÍTOTTA NÁDORI LÍDIA

A szöveg Hanni Ehlers német fordításának némileg rövidített változata. Forrás: <http://www.sueddeutsche.de/kultur/sarrazin-und-die-gene-das-geheimnis-der-juedischen-intel-ligenz-1.997567>